

EKO

MÁM 90!
GRATULUJTE MI

[Milí čitatelia!

Obchodná akadémia slávi 90. výročie svojho vzniku. Pri tejto príležitosti vychádza i špeciálne číslo nášho školského časopisu EKO.

Obchodka je tu pre nás už 90 rokov. Za desiatky rokov si vybudovala image ťažkej a náročnej strednej školy. Do praxe i do ďalšieho štúdia vzorne pripravila tisíce absolventov. Každým rokom prichádzajú noví a noví študenti. Prečo si mladí ľudia vyberajú práve obchodku? Možno práve pre jej náročnosť.

Ved' položme si otázku - má zmysel ísť študovať na ľahkú strednú školu? Podľa nás určite nie. Pretože: Obchodná akadémia nám prostredníctvom príkladných profesorov (ochotných učiť a pomáhať nám) nielen odovzdáva stále nové odborné informácie, ale nás i vychováva. Áno. Vychováva, formuje, a v nás, mladých neskúsených ľuďoch buduje pevné základy, na ktorých môžeme v budúcnosti úspešne stavať. Rozvíja naše záujmy, motivuje nás. Pomáha nám naučiť sa asertívne prejavovať naše nápady a učiť nás uplatniť sa v dnešnom svete.

Obchodná akadémia nie je len školou s menom, školou s tradíciou... Je najmä školou s výsledkami. A preto i my, šéfredaktorky, by sme OA k jej 90. výročiu chceli zaželať veľa ambiciózných a poznania chtivých mladých ľudí, pretože takíto sme i my...

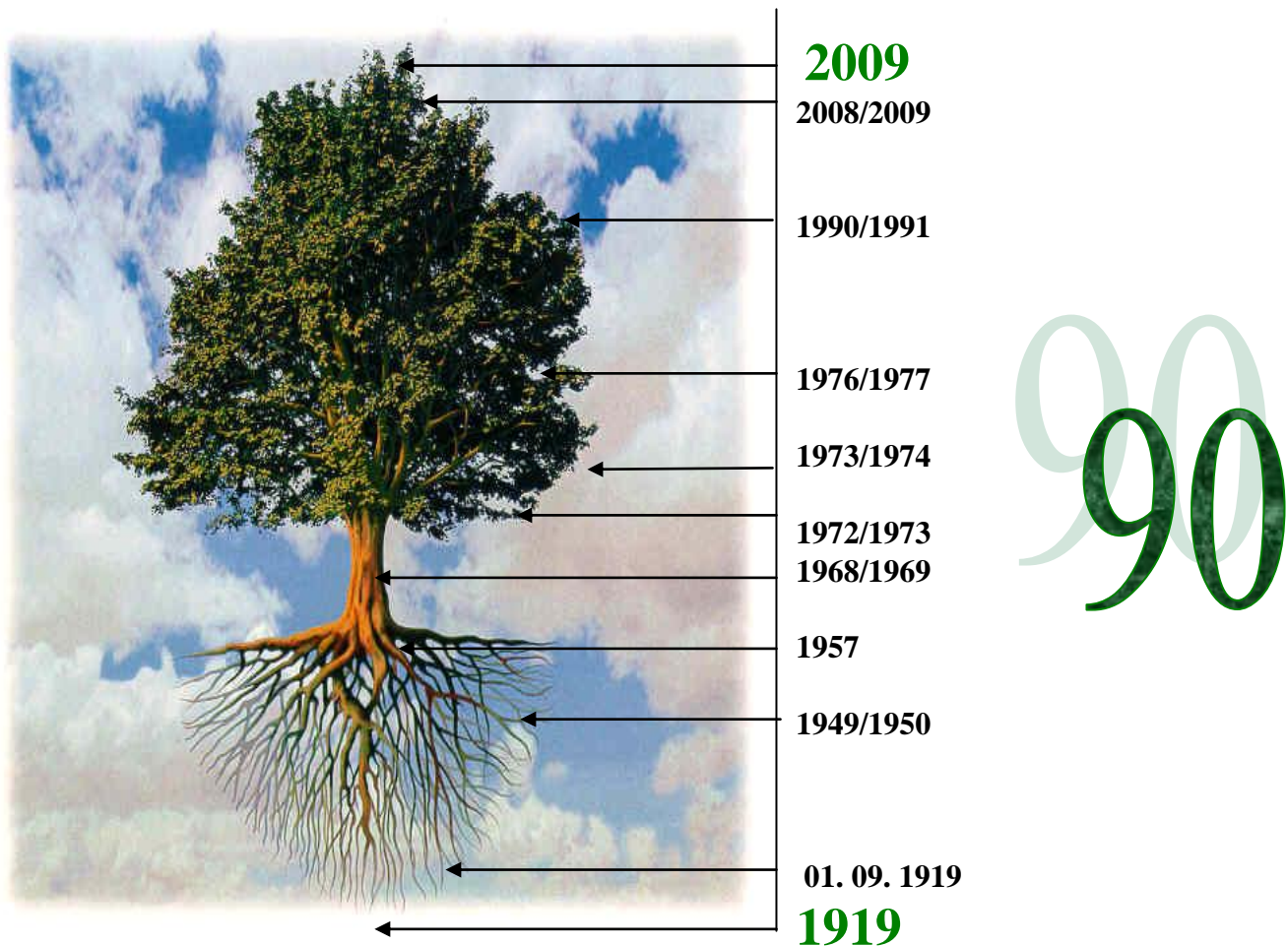
Všetko najlepšie!

OBSAH

Medzníky v histórii školy	2
Rozhovor s p. riaditeľkou	3
Fakty o OA	6
Predstavujeme...	7
Škola – súčasť života	9
Nielen prváci začínajú	13
Študentská rada	16
Perličky z hodín	18
Štyri roky	19
Nový začiatok	20
A rad je na prvákoch	21
Aké je to v novej škole	22
Modelový parlament	23
Návšteva...	25
Náš internát	27
Vlastná tvorba	29
Ušijem Ti lásku	31
Predstavujeme sa...	33
Redakčná rada	34

Príjemné čítanie!

Medzníky v histórii školy

- **1919 - Dievčenský štátny obchodný kurz v Skalici**
- **01. 09. 1919 - Štátna obchodná škola dvojročná v Skalici**, fungovala aj cez 2. svetovú vojnu
- **1949/1950 - Hospodárska škola v Skalici**
- **1957 - hospodárska škola nadobudla charakter štvorročnej strednej ekonomickej školy**
- **1968/1969 - Stredná škola ekonomiky a služieb v Senici (SŠES)**, 2 elokované triedy odboru ekonomika obchodu a služieb prešli do Senice
- **1972/1973 - Stredná ekonomická škola v Senici**, postupný presun všetkých tried zo Skalice do Senice s tým istým riaditeľstvom, odbory ekonomika služieb a odbor hospodárska administratíva
- **1973/1974 - presun riaditeľstva do Senice**, v Skalici už nebol otvorený 1. ročník
- **1976/1977 - Stredná ekonomická škola**, študijné odbory: všeobecná ekonomika a ekonomika služieb
- **1990/1991 - Obchodná akadémia**, dva študijné odbory: obchodná akadémia - denné štúdium a cestovný ruch - pomaturitné štúdium
- **2008/2009 - nový študijný odbor – služby v cestovnom ruchu**

Veronika Štefková (IV.C)

Predstavujeme...

Ing. Miroslava Príkopová, riaditeľka OA Senica.

Čo o nej zatiaľ vieme?

Učiteľkou odborných ekonomických predmetov na našej škole – vtedy Strednej ekonomickej škole, sa stala v roku 1984. Vo funkcii riaditeľky pôsobí jedenásty rok.

Energická brunetka, ktorá sa do histórie OA vlastne už zapísala. Čím?

Na to by najlepšie vedeli odpovedať študenti spred niekoľkých rokov – tí sa totiž pri prehliadke dnešnej obchodky nestačia čudovať, čo všetko sa počas riaditeľovania Ing. Príkopovej stihlo zmeniť. Bola dokončená novostavba pri OA, ďalej Aula OA, v ktorej sa konajú stužkové slávnosti, zrekonštruovaná telocvičňa, zrekonštruované chodby a triedy, zrekonštruované toalety, opravená strecha školy a 24. septembra 2009 boli slávnostne otvorené priestory nových odborných učební v novostavbe

A teraz už – odpovede na naše zvedavé otázky...

- 1. Pani riaditeľka, Obchodná akadémia v Senici je verejnosťou už dlhé roky hodnotená ako náročná, ale kvalitná vzdelávacia inštitúcia. Čo je podľa Vás meradlom kvality školy?**

Kvalita výchovno-vzdelávacej inštitúcie sa hodnotí podľa toho, ako je schopná splniť svoj základný cieľ, a to čo najlepšie pripraviť svojich žiakov do praxe alebo na ďalšie štúdium – čiže do života. Nejde, samozrejme, len o množstvo vedomostí, ktoré vám škola poskytne, ale aj o morálne hodnoty, ktoré vám odovzdá.

- 2. Poznáme Vás ako činorodého človeka, prezradte čitateľom, aké sú Vaše nové pracovné plány?**

Ako ste uviedli na začiatku, je veľa vecí, ktoré sa nám za posledných 10 rokov podarilo zrealizovať, ale škola je živý organizmus a my nemôžeme zostať stáť, musíme kráčať v ústrety novým cieľom, možnostiam a príležitostiam.

V pedagogickej oblasti nás čaká postupné zavádzanie nového školského vzdelávacieho programu.

V materiálnej oblasti sa chceme po ukončení prác na interiéroch školy sústrediť na exteriér školy. Čaká nás komplexná rekonštrukcia budovy, ktorú máme naplánovanú na jar 2010.

Ide o výmenu okien, zateplenie budovy a novú fasádu. Táto rozsiahla rekonštrukcia bude hradená z prostriedkov EÚ. Potom by sme chceli zrekonštruovať školské ihrisko a revitalizovať školský park. Chceli by sme v parku vytvoriť oddychovú zónu pre študentov. Toto sú len najbližšie ciele, ale v hlave nosím ďalšie sny o tom, ako by sme ešte viac mohli zlepšiť podmienky v OA v Senici.

- 3. V škole ste iste prežili veľa pracovných i osobných radostí a strastí. Ktoré chvíle boli (či sú) pre Vás ako riaditeľku najťažšie a ktoré naopak najkrajšie?**

V tejto škole pôsobím už 25 rokov a naozaj som tu prežila veľa radosti aj strastí. Možno by to bolo aj na knihu. Radosť som mala vždy, keď sa mi podarilo niečo pre vás naviac urobiť alebo zabezpečiť, ale tak ako aj vaši rodičia, vždy som sa najviac tešila z úspechov a šťastia našich žiakov, ktoré dosiahli v škole, ale aj v praktickom živote, pretože v tomto je cieľ mojej práce. Najťažšie je vždy pre mňa ak vás postihne nejaké nešťastie a ja neviem a nemôžem pomôcť a ani nič urobiť. Jednu z najťažších chvíľ v škole som prežila práve na konci tohto septembra – smrť vašej spolužiačky a modlím sa, aby som to už nikdy nezažila.

- 4. Čitateľov časopisu EKO zaujíma, ako vnímate nás – študentov. Aké sú podľa Vás naše silné, resp. slabé stránky?**

Tou najsilnejšou stránkou je vaša mladosť a vaše možnosti a váš vnútorný potenciál. Slabými stránkami v niektorých z vás je neschopnosť naplno využívať ponúkané pozitívne možnosti, nechť pracovať na sebe a pokrivený hodnotový rebríček

5. Naši čitatelia sú zvedaví aj na Vaše stredoškolské roky. Ako spomínate na svoju strednú školu? Našli ste medzi stredoškolskými pedagógmi svoj vzor?

Skončila som dosť prísnu strednú školu – Gymnázium v Trnave. Tejto škole som vďačná za to, že ma naučila tvrdo na sebe pracovať, že mi poskytla veľmi dobré vzdelanie, že som tu stretla priateľov na celý život a učiteľov, ktorí formovali moju osobnosť. Najčastejšie si spomínam na svoju triednu profesorku, ktorá bolo veľmi dobrý a láskavý človek, ktorý nám okrem vedomostí vštepoval aj tie najkrajšie ľudské hodnoty.

6. Záverom - nesmieme zabudnúť na oslávenkyňu. Obchodná akadémia Senica oslavuje výnimočné jubileum, veď stredných škôl, ktoré sa môžu pochváliť deväťdesiatročnou existenciou, nie je na Slovensku veľa!

Čo by ste našej škole zaželali k okrúhlemu výročiu?

Milá škola,

sláviš 90-tku. Je to vek nádherný, plný zrelosti a nádejí do budúcnosti a ja Ti chcem zaželať:

- aby si ďalej rozkvitala a niesla svoje dobré meno šírým svetom,
- aby Tvoji absolventi boli úspešní, kreatívni mladí ľudia, ktorí si zastanú svoje meno v živote,
- aby Tvoji učitelia boli vždy nositeľmi pokrokových myšlienok, vzdelanosti a morálnych hodnôt,
- aby si bola škola európskych dimenzií,
- aby nadšenie Tvojich učiteľov nikdy nepohaslo,
- aby rodičia boli skutočnými Tvojimi priateľmi,
- aby si mala vždy prajnosť okolia,
- aby ľudskosť, porozumenie, radosť a láska prehriali Tvoje múry a ich široké okolie,
- aby si zostala tou pravou alma mater v prítomnosti, ale aj v spomienkach študentov.

Ďakujem z apozornosť

Veronika Štefková (IV.C), grafická úprava Dominika Micháľková (III.B)

Fakty o OBCHODKE

Štatistické údaje

- ✓ počet tried: 19
- ✓ počet študentov: 567
- ✓ počet dievčat: 434
- ✓ počet chlapcov: 133
- ✓ počet pedagógov: 44
- ✓ počet nepedagogických zamestnancov: 23
- ✓ odbory: - obchodná akadémia: 17 tried
služby v cestovnom ruchu : 2 triedy

Zoznam pedagogického zboru

1.	Ing. Štefánia Balažovičová	Bl
2.	Mgr. Miroslav Blažek	Bk
3.	Mgr. Jozef Bicák	Bi
4.	Mgr. Alena Bocmanová	Bc
5.	PhDr. Vlasta Cigánková	Cg
6.	Ing. Branislav Černek	Čk
7.	Ing. Antónia Černeková	Če
8.	PhDr. Anna Držíková	Dk
9.	Mgr. Lenka Fáberová	Fb
10.	Ing. Silvia Gallová	Gl
11.	Mgr. Anna Gáliková	Ga
12.	PhDr. Iveta Hazuchová	Ha
13.	Ing. Monika Hladíková	Hl
14.	Ing. Marta Juráňová	Ju
15.	Mgr. Božena Krajčiová	Kj
16.	Mgr. Zdenka Krajsová	Ka
17.	Mgr. Ľubica Krištofovičová	Kf
18.	PhDr. Alžbeta Londáková	Lo
19.	Mgr. Ľubica Lysá	Ly
20.	PaedDr. Petra Machatová	Mh
21.	Mgr. Mária Mastihubová	Ms
22.	Mgr. Viera Medňanská	Md

23.	Ing. Lucia Morávková	Mv
24.	Ing. Jana Mrázková	Mr
25.	Ing. Zlata Mudrochová	Mu
26.	PhDr. Eva Otepková	Ot
27.	Ing. Anton Ožvoldík	Ož
28.	PaedDr. Jana Pekarová	Pk
29.	Mgr. František Polesňák	Po
30.	Ing. Martina Prandová	Pr
31.	Ing. Miroslava Příkopová	Pa
32.	Ing. Danica Rapantová	R
33.	Mgr. Viera Rosová	Ro
34.	Mgr. Beáta Rusňáková	Rs
35.	Mgr. Jarmila Ružičková	Ru
36.	Ing. Ivana Rybníkárová	Ry
37.	Ing. Jana Sakmárová	Sk
38.	Ing. Jana Sališová	Sa
39.	Mgr. Zuzana Škúrková	Šk
40.	Mgr. Veronika Vávrová	Vv
41.	Ing. Gabriela Vrbovská	Vb
42.	RNDr. Jarmila Zajíčková	Za
43.	Mgr. Marek Zelenák	Zk
44.	Mgr. Katarína Zemanová	Zm

Barbora Janovičová (III.B)

Predstavujeme pani zástupkyne

Predstavujeme pani zástupkyne

Možno sú nenápadné, ale verte, škola by bez nich nefungovala! Mnohí z nás (študentov aj učiteľov) by boli poriadne bezradní. Rozvrh by nebol rozvrhom, maturitné skúšky by neboli maturitami a naše neskoré príchody by sa stali ešte neskoršími...

Preto sme sa rozhodli predstaviť v časopise EKO aj obe pani zástupkyne – Mgr. Zdenku Krajsovú a RNDr. Jarmilu Zajíčkovú.

RNDr. Jarmila Zajíčková, zástupkyňa riaditeľky školy

Na OA Senica pôsobíte vo funkcii zástupkyne riaditeľky. Ktorá oblasť života školy je Vašou pracovnou náplňou?

Začnem okľukou – na OA Senica učím už 32. rok. Tým by som sa už ani nemala chváliť (úsmev). Medzi terajšími študentmi sú takí, ktorým som učila mamy a niektorým aj staré mamy (na tzv. diaľkovom štúdiu).

A teraz k otázke, som zástupkyňou riaditeľky školy pre všeobecnovzdelávacie predmety, pripravujem rozvrh, zastupovanie, štatistiky a tabuľky... Všetko je to práca, ktorá vyžaduje maximálnu presnosť a precíznosť. Ak jeden údaj nesedí, tabuľka nie je správne vyplnená. Ak z 976 hodín, ktoré sa na našej škole učia, len jedna, jediná nie je zaradená, rozvrh skrátka nie je hotový!

Z Vašej odpovede je jasné, že máte veľmi blízko k číslam!

Áno, som matikárka. Matematiku považujem za krásny predmet a lásku k nemu sa pokúšam vštepiť aj mojim študentom.

Prezrad'te, čo je podľa Vás najt'ažšie na práci zástupkyne riaditeľky školy?

Najt'ažšie nesiem, keď sa nám nedarí vyriešiť nejaký problém, ktorý sa týka kolegov či študentov.

Problémov býva v pracovnom živote neúrekom. Ako oddychujete? Čo je pre Vás najlepším relaxom?

Na túto otázku mám jednoznačnú odpoveď! Máme malú vnučku Haničku, ktorá oslávila rôčik, a tak začína chodiť, rozprávať a ja sa už teším, ako spoločne zvládneme malú násobilku.

Vráťme sa k Obchodnej akadémii Senica. V čom spočíva jej sila a kvalita?

Dobré meno našej školy dlhé roky vytvárajú kvalitní učitelia. Ich vedomosti a skúsenosti sa prostredníctvom študentov šíria ďalej. Každý z mojich kolegov odvádza dobrú a zmysluplnú prácu – v tom je sila OA Senica! Som rada, že aj ja som členkou takéhoto kvalitného pracovného tímu.

Na záver, čo by ste našej obchodke zaželali k okrúhlemu výročiu?

Škole prajem zanieteny kolektív pedagógov, dobrých študentov, ktorí radi a s ochotou budú prijímať nové vedomosti a šíriť dobré meno našej školy - jubilantky.

Mrg. Zdenka Krajsová, zástupkyňa riaditeľky školy

Na OA Senica pôsobíte vo funkcii zástupkyne riaditeľky školy. Ktorá oblasť života školy je Vašou pracovnou náplňou?

Bolo by obšírne presne vyčleniť jednotlivé oblasti, lebo určite sa mnohé činnosti navzájom prelínajú u práci oboch zástupkýň. Ja však vykonávam funkciu zástupkyne pre odborné predmety. Som zodpovedná za pedagogickú dokumentáciu, riadenie činnosti triednych učiteľov. Mojou úlohou je napr. organizačne zabezpečiť maturitné skúšky, podieľať sa na tvorbe Školského vzdelávacieho programu OA (ŠkVP), ročného plánu, atď.

Čo je podľa Vás najťažšie na práci zástupkyne riaditeľky školy?

Asi rozpracovanosť mnohých úloh. Nikdy sa nedá povedať, že je všetko hotové, nedá sa robiť tak, že najprv dokončím jedno, potom druhé. Mnohé práce sa robia súbežne. Dôležité je stále sledovať termíny.

Vieme, že okrem práce zástupkyne sa venujete aj nám, študentom. Ktoré predmety vyučujete?

Slovenský jazyk a literatúru, občiansku náuku – oba predmety momentálne učím v 3. ročníku.

Aké úlohy na Vás v tomto školskom roku čakajú?

Niektoré úlohy sú za nami – zvládnuť začiatok školského roka, 90. výročie školy, ale predovšetkým nás čaká práca na príprave 3. ročníka podľa nového ŠkVP. S tým úzko súvisí nové poňatie odborného vyučovania budúcich tretiačov. Popri tom nesmiem zabudnúť na tradičné úlohy, najmä maturitné skúšky a prijímacie konanie.

V čom podľa Vás spočíva sila OA ako kvalitnej odbornej školy?

Sila OA ako kvalitnej odbornej školy súvisí s tým, že sme v predstihu začali uplatňovať to, čo neskôr priniesla školská reforma. My sme v predstihu rozšírili počet hodín vyučovania cudzích jazykov, zmodernizovali vyučovací proces, informačné technológie zaviedli aj do iných predmetov. Stavali sme na tom, čo dobré bolo v dlhoročnej tradícii s cieľom spojiť tri piliere – cudzie jazyky, informačné technológie a odbornosť pri príprave absolventov.

Na záver, čo by ste našej obchodke zaželali k okrúhlemu výročiu?

Som predovšetkým učiteľka - čo teda môžem najviac želať OA? Tvorivých, ambiciózných, slušných žiakov, ktorí sa chcú vzdelávať.

Barbora Janovičová (III.B) a Dominika Micháľková (III.B)

Škola – súčasť života

Ing. Štefánia Balážovičová,
Mgr. Ľubica Lysá,
Mgr. Mária Mastihubová a
Ing. Anton Ožvoldík.

*Mená týchto pedagógov sa stali
synonymom našej školy*

*a oni to pociťujú rovnako. Škola sa stala súčasťou ich každodenného života.
Učitelia s veľkým srdcom, ktorí sa nám – stredoškólakom
venujú desaťročia...*

*V mene redakčnej rady im vyjadrujeme hlbokú úctu a vďaku za ich dlhoročnú prácu!
V časopise EKO špeciál, ktorý je venovaný výročiu
OA Senica, im právom patrí priestor!*

Otázky pre pedagógov, ktorí pôsobia na OA Senica najdlhšie:

1. Pani profesorka/pán profesor, prezradte nám, koľký rok učíte na našej škole?
2. Zaujíma nás aj to, koľko študentov ste ako triedna učiteľka/triedny učiteľ dovedli až k zelenému maturitnému stolu?
3. Ktorý školský rok bol pre Vás ten naj?
4. Zmenila sa za roky Vášho pôsobenia atmosféra školy?
5. Škola prešla obrovskými zmenami. Badáte aj zmenu nás – študentov? Akí sme v porovnaní s generáciami, ktoré ste učili pred nami?
6. Škola sa stala neoddeliteľnou súčasťou Vášho života. Čo by ste našej deväťdesiatročnej jubilatke zaželali do budúcich rokov?

*Poznajú ich naši rodičia – ak
sú absolventmi Strednej
ekonomickej školy v Senici.*

*Poznajú ich naši súrodenci –
nedávni absolventi Obchodnej
akadémie v Senici a poznáme
ich aj my, aktuálni študenti
OA Senica.*

Ing. Štefánia Balažovičová, vyučujúca odborných ekonomických predmetov a administratívy a korešpondencie

1. Ja prezradím a vy neuveríte, je to 38 rokov.
2. Zhruba 7 tried (ako triedna) a možno až tisícka maturantov.
3. To sa mi ťažko hodnotí, ale ja som vždy mala a mám svoju prácu rada. Hoci som to nikdy nedávala najavo, veľa zlých i dobrých situácií so študentmi som intenzívne prežívala.
4. Atmosféra školy sa vždy menila a mení - už len preto, že prichádzajú noví kolegovia a noví žiaci. Snažím sa vždy novej situácii prispôbiť. Človek sa učí celý život a všetko sa dá zvládnuť!
5. Nielen škola prešla zmenami, ale určite aj študenti. Generácie pred vami boli tiež len študenti ako vy so všetkým, čo k študentskému životu patrí. Myslím si ale, že nebol taký zhon. Študenti mali väčší pocit zodpovednosti a pojem rodič a učiteľ sa tiež chápal trochu inak. Čo ma ale znepokojuje, je študentský slovník (žiaľ, aj dievčenský). Nehovorím o vyučovacích hodinách, ale o prestávkach! Často to na nich vyzerá, akoby sa mnohí ani nekontrolovali a je im úplne jedno, že ich prejav počujú spolužiaci či učitelia.
6. Škole - jubilantke prajem, nech je aj naďalej zveľad'ovaná, vychováva slušných a múdrych študentov a nech všetci robíme malé veci s veľkou láskou

Mgr. Ľubica Lysá, vyučujúca nemeckého jazyka

1. Začala som učiť v septembri 1973, na ekonomickej škole v Senici teda učím 36 rokov.
2. Ak som dobre počítala, za tie roky to bolo okolo 210 študentov. Celkovo ich však bolo oveľa viac, lebo som po celý môj učiteľský život učila iba maturitné predmety.
3. Všetky školské roky boli jedinečné a nedá sa povedať, že niektorý z nich bol naj.

4. Áno. Možno to súvisí i s tým, že sa zmenil vzhľad školy. Škola skrásnela, a tým sa stala i príjemnejšou. V porovnaní s minulosťou je atmosféra v škole slobodnejšia a priateľskejšia, i keď vám sa to tak nemusí zdať. Ale nemýľte si ovzdušie s disciplínou!
5. Ste iní ako študenti, ktorých som učila kedysi. Nemyslím si však, že ste horší. Ste smelší, aktívnejší, máte väčšie možnosti na sebarealizáciu. Nepáči sa mi, že mnohí z vás poznajú iba svoje práva a nie povinnosti. Niektorí sú drzí, nezdvorilí, nemajú úctu pred ničím. Ale i napriek tomu som medzi vami rada a do školy sa vždy teším.
6. Našej škole želám, aby sa i naďalej rozvíjala do krásy, aby mala dobrých pedagógov i študentov, aby jej absolventi vždy našli uplatnenie v živote a hrdo sa k nej hlásili.

Mgr. Mária Mastihubová, vyučujúca matematiky

1. Na OA Senica som odučila 36 rokov, začínam 37. rok.
2. K maturitnému stolu som dovedla šesť tried, t.j. približne 200 žiakov. Teraz mám triedu a ak mi zdravie dovoľí, rada by som ich dovedla k maturite.
3. Všetky školské roky sú pre mňa naj, ale v minulom školskom roku som bola s triedou (vtedy II.C) na výlete vo Vysokých Tatrách, ktoré milujem. Bol to pre mňa najkrajší záver školského roku.
4. Naša škola pod vedením pani riaditeľky Príkopovej krásne. Vzťahy medzi kolegami sú dobré a čím som staršia, tým radšej do našej školy chodím.
5. Učím vás - milí študenti, učila som aj mnohých vašich rodičov. Keďže boli rodičia dobrí, tak sú dobré aj ich deti, t. j. terajší študenti. Rozdiel je ale v tom, že niektorí žiaci sú hyperaktívnejší. Terajší študenti sú viac rozhladení, ovládajú počítače, matematiku, cudzie jazyky. Ste chtiví, chcete ísť na vysoké školy. Páči sa mi, že ste

úprimní a otvorení. Obdivujem vás a prajem vám v živote všetko najlepšie.

6. Keďže naša škola je súčasťou môjho života, zo srdca jej prajem, aby bola krásna nielen vzhľadom, ale aby tu boli samí výborní profesori a aby mohli učiť tých najlepších a najmúdrejších žiakov.

Ing. Anton Ožvoldík, vyučujúci odborných ekonomických predmetov

1. V škole učím 40 rokov.
2. Ako triedny učiteľ (bol som ním sedemkrát) som dovedol k maturitnému stolu 250 žiakov.
3. Bol to školský rok 1976/ 1977, keď som dva týždne maturoval až v 6 triedach!
4. Žijeme v období neustálych zmien v ekonomickej oblasti, čo sa prejavuje aj vo výchovno-vzdelávacom procese najmä učiteľov ekonomických predmetov. Od každého učiteľa si to vyžaduje maximálne nasadenie a variabilitu.
5. Aj pred vami boli žiaci usilovní, menej usilovní, ba aj lajdácki – tak ako je to i teraz. Pokiaľ ide o správanie, žiaci boli tichší, disciplinovanejší, ale aj menej komunikatívni. Dnešní študenti sú – v niektorých triedach – príliš hluční, bavia sa, čo dosť komplikuje prácu nielen pedagógom, ale aj spolužiakom.
6. Mojm veľkým želaním je, aby sme boli modernou, progresívnou strednou odbornou školou, v ktorej pracujú tvoriví a obetaví pedagógovia a ktorej brány opúšťajú kvalitní absolventi!

Barbora Janovičová (III.B)

grafická úprava Dominika Micháľková (III.B)

Nielen prváci začínajú...

Od septembra sa s nimi stretávame, a predsa ich celkom dobre nepoznáme...

Myslíme na nové členky pedagogického zboru OA Senica – Ing. Luciu Morávkovú, Ing. Danicu Rapantovú a Mgr. Veroniku Vávrovú.

Úloha časopisu EKO je teda jasná – predstaviť čitateľom naše nové a sympatické pani profesorky. Všetkým trom sme položili rovnaké otázky:

1. Pani profesorka, ako by ste samu seba stručne charakterizovali?
2. Prezradte našim čitateľom, ktorú vysokú školu ste absolvovali?
3. Prečo ste sa rozhodli pre profesiu učiteľa?
4. Na OA už pôsobíte takmer mesiac (otázky sme kládli koncom septembra), aké sú Vaše dojmy zo školy a študentov?
5. Prezradte nám životné motto, ktorým sa riadite?
6. ...a čosi vtipné zo školských lavíc?

Ing. Lucia Morávková

aplikovaná informatika, účtovníctvo, cvičná firma – praktikum, manažment

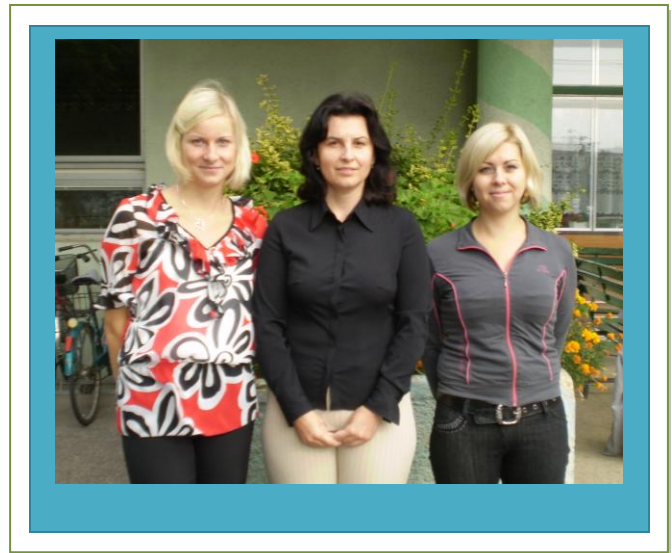
1. Som cieľavedomá, tolerantná, poriadkumilovná, spravodlivá, úprimná, ale tiež tvrdohlavá a niekedy výbušná.
2. Absolvovala som Slovenskú poľnohospodársku univerzitu v Nitre, odbor kvantitatívny manažment a aplikácie informatiky.
3. Od začiatku štúdia na vysokej škole som bola rozhodnutá, že popri štúdiu hlavného odboru sa budem venovať aj doplňujúcemu pedagogickému štúdiu.

Prax na strednej škole v Nitre ma len utvrdila v tom, že táto práca je veľmi zaujímavá a príjemná. A navyše moja sestra je tiež učiteľka, takže toto povolanie máme asi v rodine :)

4. Čas na tejto škole, resp. v tomto povolaní, mi neuveriteľne rýchlo uteká. Práca so študentmi je veľmi zaujímavá. Zatiaľ som nemala žiadny nepríjemný zážitok, môžem študentov len chváliť. Škola a jej atmosféra na mňa pôsobia veľmi dobrým dojmom, je vidieť, že škola má svoje pravidlá, a preto aj študenti vedia, ako sa majú správať. Som veľmi rada, že som sa stala súčasťou pedagogického zboru práve na tejto strednej škole.
5. Ak nejde o život, nejde o NIČ! Snažím sa na život pozerat' s nadhľadom a riešiť problémy spôsobom prijateľným pre každého (ak je to možné).
6. Zážitkov som počas štúdia mala naozaj veľa, ale momentálne ma žiadny špeciálny na pobavenie nenapadá.

Ing. Danica Rapantová
cvičná firma – praktikum,
účtovníctvo, právna náuka

1. Som cieľavedomá a trpezlivá. Nebojím sa vo voľnom čase spoznávať život v iných kútoch sveta. Pri kontakte s ľuďmi v práci i v osobnom živote sa snažím byť spravodlivá, čo očakávam aj z druhej strany. Politicky sa neangažujem, avšak zastávam názor, že každý človek vie niečo robiť a to čo vie, by mal vedieť aj „predať“, aby sa v živote uplatnil.

2. Ekonomická univerzita v Bratislave.
3. Mám rada deti a svojou prácou chcem byť spoločensky užitočná.
4. Prvé dojmy zo školy sú zatiaľ pozitívne, aj keď som do všetkého zatiaľ neprenikla v potrebnej hĺbke. Študenti na mňa pôsobia príjemnejšie ako na mojom predchádzajúcom pôsobisku.
5. Mať vlastnú rodinu, pracovať a byť užitočná pre spoločnosť.

Mgr. Veronika Vávrová
anglický jazyk

1. Charakterizovala by som sa asi takto: veselá, priateľská, spravodlivá, niekedy trochu lenivá a výbušná. Milujem zvieratá a hudbu a neznášam falošných ľudí.
2. Absolvovala som Univerzitu sv. Cyrila a Metoda v Trnave, odbor učiteľstvo akademických predmetov, kombinácia anglický jazyk a literatúra – náuka o spoločnosti.

3. Učiteľkou som chcela byť odmalička. Už ako prváčka na ZŠ som sa s kamarátkami často hrala na školu. Samozrejme, ja som vždy musela byť pani učiteľka. Keď som sa potom rozhodovala, na akú vysokú školu ísť, dlho som nerozmýšľala a zvolila som pedagogiku.
4. Rada sa stretám s mladými ľuďmi, preto sú moje prvé dojmy z pôsobenia na OA príjemné. I keď ma táto práca dosť vyčerpáva, som rada, že som ju získala, a to najmä preto, že som na Obchodnej akadémii študovala. Je zvláštne a zároveň milé, že moji bývalí profesori sa stali mojimi kolegami a teší ma, že mi vychádzajú v ústrety a sú ochotní podeliť sa o svoje neoceniteľné rady.
5. V živote sa snažím riadiť podľa motto, ktoré pochádza od francúzskeho filozofa René Descarta: „Nikdy nerob druhému to, čo nechceš, aby robil on tebe.“
6. Zatiaľ som nezažila nič vtipné. Asi len to, že prvé dni vyučovania, keď som chodila po chodbách, študenti a dokonca niektorí kolegovia si ma pletli so študentkou.

Ďakujeme za rozhovory!

Soňa Štítina (III.B), grafická úprava Dominika Micháľková (III.B)

Študentská rada pri OA Senica

Študentská rada (ŠR) je iniciatívny a poradný samosprávny orgán, ktorý vyjadruje a presadzuje záujmy študentov v oblasti výchovy a vzdelávania.

A čo to vlastne znamená?? ŠR je zoskupenie študentov z našej školy. Každá trieda má 1 zástupcu. Žiaci 1.až 4. ročníka sa stretávajú raz do mesiaca, niekedy i viackrát. Na čele je volený predseda ŠR, ktorý by mal byť kompetentný a situácia v škole by mu nemala byť ľahostajná. Predseda má za úlohu zvolávať zasadnutia, koordinovať priebeh zasadnutia a informovať o fungovaní ŠR vedenie školy, pedagógov a ostatných študentov. Okrem predsedu tu má hlavné slovo i zástupca pedagógov – už tretí rok so ŠR spolupracuje pani profesorka Ing. Gabriela Vrbovská.

Prečo toto píšem práve ja??

Volám sa Lýdia Eliášová a som žiačkou III.B triedy OA Senica. Po mojej skvelej predchodkyni Petre Polákovej, ktorú musím spomenúť pre jej výbornú prácu v rade, som bola minulý rok zvolená členmi za predsedníčku ŠR. V rade som od prvého ročníka a vždy som sa zaujímala o fungovanie žiackeho života v škole. Moje prvé momenty v predsedníckej pozícii boli ustráchané, nevedela som si predstaviť, ako zvládnem spoluprácu s toľkými študentmi. Svoju funkciu sa snažím zvládať čo najlepšie (teda aspoň sa posnažím ☺). Pomáha mi aj pani profesorka Vrbovská, ktorá sa našich zasadnutí zúčastňuje a tiež vedenie školy, ktoré nám, ak sa dá, vždy vyjde v ústrety.

Čo vlastne na študentskej rade robíme??

Ja - predsedníčka zvolám všetkých členov (po dohode s členmi) pred vyučovaním. V zasadačke školy sa ráno stretneme, oboznámim radu s programom a nasleduje vyjadrenie k bodom. Ide o informovanie a riešenie rôznych kultúrnych a športových podujatí, problémov v našom školskom prostredí, organizujeme celoškolské akcie a pod. K riešenému problému má každý člen právo vyjadriť sa alebo navrhnúť nové riešenie. Má právo zaujať postoje alebo navrhnúť riešenia ľubovoľného problému, týkajúceho sa študentov školy. O programe a návrhoch ŠR je informované vedenie školy a Rada školy, často sa samotného zasadnutia zúčastní aj niektorá z pani zástupkyň alebo pani riaditeľka. Samozrejme, zúčastniť sa môže aj každý profesor. Niektorí naši členovia pracujú v Študentskom parlamente mesta Senica, a preto dostávajú slovo i na našej rade, aby informovali o činnosti parlamentu, ktorého členmi sú žiaci všetkých škôl v Senici. Po skončení rady je každý zo zástupcov povinný informovať o riešených veciach svojich spolužiakov v triede. Z každého zasadnutia sa vypracuje zápisnica, ktorú spisuje (zväčša) predseda ŠR. Dokumentáciu ŠR si eviduje predseda a tiež vedenie školy.

Prácu predsedníčky ŠR mám rada a budem sa snažiť, aby sa naša ŠR vo svojom fungovaní zlepšovala a jej činnosť bola viditeľná len v tom najlepšom svetle!

Predsedníčka ŠR Lýdia Eliášová (III.B)

Zoznam členov

Študentskej rady OA Senica

šk. rok 2009/ 2010

Trieda	Meno a priezvisko
I.A	Dominika Bulková
I.B	Beata Heráková
I.C	Romana Nošková
I.CR	Monika Harnošová
II.A	Adam Rajnoha
II.B	Adriana Flamíková
II.C	Petra Prušanská
II.D	Henrieta Černá
II.CR	Roman Cintula
III.A	Dominika Piovarčiová
III.B	Lýdia Eliášová – predsedníčka Študentskej rady
III.C	Laura Paradeiserová
III.D	Ivan Serafín
III.E	Sandy Smolková
IV.A	Viktor Chobot – zástupca Rady školy pri OA
IV.B	Beáta Danišová
IV.C	Veronika Štefková
IV.D	Petra Hornáková
IV.E	Dana Reháková

Perličky z hodín

Profesorka: „Tak niekoho si vyvoláme! Dnes je 24., mínus 4. A to je 19.“

Profesorka: „Vie niekto, čo je to kooperácia?“

Žiak: „Poist'ovňa.“

Profesorka: „Z čoho sa vyrába bavlna?“

Žiačka: „Z ovečky!“

Pán profesor hovorí študentkám: „...medzi nami dievčatami...“

Hodina slovenčiny – témou je tvorba Honoré de Balzaca

Vyučujúca: „Auto v diele využíva tzv. princíp vracajúcich sa postáv. Prosím, pri odpovedi nezabudnite na to zvrtné **sa**. Aby nevzniklo čosi iné...“

(Poznámka redakcie: pani profesorka, čo Vám to len napadlo!)

Pani profesorka definuje dnešnú mládež: „Vy ste takí frikulíni. Chcete byť free, cool a in!“

(Poznámka redakcie: Pani profesorka, je to presné, jasné, výstižné!)

Hodina biológie – témou je rozmnožovanie

Vyučujúca: „Koľko trvá pôrod?“

Žiak: „Pôrod trvá 270 dní.“

(Poznámka redakcie: Chúd'atá mamičky!)

Profesorka: „Vymenujte zvieratá žijúce v ZOO.“

Žiačka: „Dinosaury!“

Na hodine podnikovej ekonomiky sa žiačka prihlási: „Pani podnikateľka...“

Po nevydarenej písomke hovorí profesorka žiakom: „Žiaci, nehádzte pištoľ do obilia!“

Barbora Janovičová (III. B)
Dominika Micháľková (III. B)

Stredná škola. Pre jedného mladého človeka prvý odrazový mostík k vysnenej kariére, pre druhého len ďalšie povinné sedenie v školských laviciach. Na jednej strane hlava plná skutočného učenia a veľa povinností, na strane druhej nezabudnuteľné zážitky a priateľstvá na celý život. Stredná škola už nie je základná – už nás nikto neučí počítat' násobilku a recitovať vybrané slová (no dobre, v niektorých prípadoch možno...). Výberom strednej školy sa nám otvárajú prvé skutočné dvere do ozajstného sveta. Často sa totiž vraví, že tými dvermi býva maturita. Podľa mňa to však tak nie je. Základ je výber správnej strednej školy a predpoklad, že viem, čo v živote chcem a ako sa k tomu dopracujem. Maturita už len všetko ukončí.

Neviem, či je to tým, že keď človek nastúpi na strednú školu, tak mu začne čas utekať rýchlejšie, lebo je už akosi jednou nohou vo svete občianskych a neskôr vodičských preukazov, prvých pracovných skúseností na brigádach alebo zažije prvú väčšiu lásku, ale ja mám svoj prvý deň na strednej škole pred očami tak zreteľne, ako keby to bolo ani nie pred týždňom.

Ešte teraz si spomínam, ako sa mi chvel žalúdok, ako mi naša škola pripadala ako obrovské bludisko a ako krátke poznámky zo základnej školy nahradili dlhočizné texty plné nových výrazov a schém. A ten šok, keď sa k tomu všetkému pridala ešte aj účtová osnova, tak ten je tiež nezabudnuteľný...

A teraz som už štvrták, predom mnou maturita a dostal som tú česť, že môžem za nás-štvrtákov v špeciálnom vydaní EKA k 90. výročiu našej Obchodnej akadémie v Senici zrekapitulovať a zaspomínať si na čas, ktorý som tu mal možnosť doteraz stráviť. Nuž, ja by som nemenil... Hoci som mal veľakrát chuť hodiť taký zošit podnikovej ekonomiky von oknom a namiesto povinného čítania čítať hoci aj návod na používanie príklepovej vrtačky, boli to skvelé mesiace. Mal som možnosť spoznať zopár úžasných nových ľudí – či už medzi študentmi, alebo medzi vyučujúcimi, za čo vďačím jedine našej obchodnej akadémii a prežil som tu kopec zábavy, nebol (dúfam, že ani nebude) jediný deň, kedy by som sa na našej škole v spoločnosti mojich priateľov schuti nezasmial.

Na druhej strane som tu však prežil aj poriadnu dávku stresu (toho ešte bude...) a často plnú hlavu povinností. Ale človek si nevyberá – v zamestnaní alebo na vysokej škole sa nás tiež nebude nikto pýtať, či sa nám páči, alebo nepáči, že nie je všetko podľa našich predstáv.

Na záver by som chcel ešte spomenúť jednu dôležitú vec: nezáleží na tom, či si jednotkár, alebo či preliezaš z ročníka do ročníka s odretými ušami, či máš radšej

literatúru, ale kvadratická rovnica je pre teba španielska dedina, či poznáš účtovú osnovu takmer naspamäť, ale ovládanie slovesných časov v angličtine je nad tvoje sily – **váž si možnosť, že môžeš študovať na strednej škole a užívaj si to! Nikdy totiž nevieš, čo na teba zajtra alebo o mesiac čaká. Lebo až potom, keď ťa život oberie o možnosť sedieť so spolužiakmi v jednej triede, o možnosť smiať sa s nimi na príhodách, ktoré sa im prihodili cez víkend alebo aj možnosť stresovať sa s nimi pred ťažkou písomkou, zistíš, že sedieť v škole nad knihami a zošitmi nie je zďaleka také zlé...**

Venujem všetkým spolužiakom tu na zemi na Obchodnej akadémii v Senici a Lucke do neba, lebo vieme, že sa na nás pozeráš.

Ľubomír Kralovič (IV.C)

Opustiť úžasný kolektív na základnej škole a začať ďalšiu etapu života na strednej škole je veľmi ťažké. Človek sa bojí snáď všetkého.

Aj keď som vedela, že som si vybrala dobre, stále som sa niečoho bála. Prvýkrát som išla do školy s pocitom, že to bude strašné a že to už nikdy nebude také úžasné ako na základnej škole. Keď som zbadala tých všetkých nových ľudí, snažila som sa odhadnúť, ktorí by mohli byť prváci a aké myšlienky sa im asi preháňajú hlavou. Sú takí vystrašení ako ja? Veď aj jedno známe čínske príslovie hovorí: „Ľahšie je padnúť do mora, ako padnúť medzi nových ľudí.“. Našťastie stačil iba týždeň, aby sme sa všetci aspoň trošku spoznali. Postupne som zistila, že v mojej novej triede I. CR sú samé usmievavé tváre a ľudia, s ktorými určite nájdem spoločnú reč. Teraz už moju novú školu pokladám za úžasnú (aj keď riadne ťažkú...), ale verím, že časom to bude lepšie a lepšie. Zistila som tiež, že moja nová škola nie je zďaleka také veľké bludisko plné ruchu, ako sa mi spočiatku zdalo.

Dúfam, že všetci v triede budeme naďalej ako jedna celistvá skupina a v budúcnosti sa budeme môcť pochváliť množstvom spoločných zážitkov

Klaudia Hrbatá (I.CR)

A rad je na prvákoch...

V redakčnej rade časopisu EKO sa celkom aktívne predstavili aj naši tohoroční prváci. Céčku reprezentuje Evka Chocholáčková. Evka nie je žiaden nováčik! Má novinárske skúsenosti, veď bola prispievateľkou do školského časopisu už na základnej škole. A tu je jej pohľad na našu školu...

Tento rok sme my – prváci zažili veľa zmien. Po deviatich rokoch strávených na základnej škole začíname svoje štúdium na strednej škole. Už v marci, po tom ako sme napísali „monitor“, sme si podávali prihlášky na stredné školy.

Ja som sa rozhodovala medzi obchodnou akadémiou a gymnáziom. Nakoniec u mňa vyhrala obchodka, a to hneď z niekoľkých dôvodov. Najpodstatnejším bolo asi zameranie školy, množstvo zaujímavých odborných predmetov a možnosť širokého uplatnenia po skončení štúdia. Okrem toho nemám príliš v láske chémiu a fyziku, a tak bolo rozhodnuté: podala som si prihlášku na Obchodnú akadémiu v Senici.

Odkedy som bola prijatá, netrpezlivo som čakala na prvý deň v novej škole. Aké to tam bude? Čo spolužiaci, nájdem si medzi nimi priateľov? A triedna profesorka, bude milá, dobrá, azda prísna?

Celé leto sa mi hlavou hmýrilo tisíce takýchto otázok. Odpovedí som sa konečne dočkala 2. septembra. Skoro ráno som s malou dušičkou vykračovala ku škole, presne opačným smerom ako som bola dovedy zvyknutá.

Hneď pri bráne som si všimla desiatky ďalších prvákov. Niektorí postávali osamote, iní prichádzali v skupinkách, ale všetci boli plní očakávaní.

Ani sme sa nenazdali a pani riaditeľka nás spolu s budúcimi triednymi profesorkami odvieďla do auly, kde nás po krátkom príhovore rozdelili do tried.

Mňa a ďalších 29 žiakov zaradili do prvej C k pani profesorky Ing. Zlate Mudrochovej. Hneď od prvej chvíle na mňa pôsobila veľmi milo. V triede nás privítala a povedala niekoľko základných organizačných pokynov.

Počas prvých dní sme absolvovali i prehliadku školy. Postupne sme spoznávali našich nových profesorov, ktorí nás pozorne oboznamovali s vyučovacími predmetmi, pretože mnohé z nich sme dovedy vôbec nemali.

Poznávali sme sa však i navzájom v triede. Už počas niekoľkých dní sa medzi nami vytvorili prvé priateľstvá a sympatie.

Ak mám zhodnotiť svoje prvé týždne na Obchodnej akadémii v Senici, musím povedať, že škola predčila moje očakávania. Pedagogický zbor je veľmi milý a ústretový, študenti takisto. Škola je i napriek svojmu úctyhodnému veku 90 rokov veľmi moderná a vybavenie sa stále modernizuje.

Jedine rady na obedy sú občas trochu pridlhé...

Doteraz som svoje rozhodnutie ani na chvíľu neoľutovala. Verím, že to tak bude i naďalej a spolu tu prežijeme štyri krásne roky stredoškolského života!

Eva Chocholáčková (I.C)

AKÉ JE TO V NOVEJ ŠKOLE?

(ANKETA)

Erika Engelová sa rozhodla pridať do našej redakčnej partie. Je z I. B a rozhodla sa zmapovať verejnú mienku! Pýtate sa, o čo ide? A my odpovedáme – Erika sa rozhodla zistiť, čo si o svojej novej strednej škole myslia prváci, presnejšie jej spolužiaci. Béčkari – máte slovo...

Školský rok sa nám pomaly začal a učenie naberá na intenzite. A tak ako patria ku škole drevené stoly, stoličky, tabuľa a krieda, tak k nej neodmysliteľne patria prváci, ktorí sú často stredobodom záujmu starších študentov, ale tiež novou posilou školy. Opýtali sme sa teda našich „prváčikov“, konkrétne v I. B, na ich dojmy z novej strednej školy, z kolektívu... A, samozrejme, čo si myslia o tom, že naša škola má už 90-ročnú tradíciu. Tu sú ich odpovede:

 Janka P.: Podľa môjho názoru je Obchodná akadémia v Senici škola na úrovni a som veľmi rada, že som dostala možnosť túto školu navštevovať. Kolektív je veľmi fajn, cítim sa v tejto triede dobre a bola by som rada, keby sa v nej nič nemenilo. Podľa mňa je úžasné, že sa môžem učiť v škole, ktorá má 90-ročnú tradíciu, mám istotu, že nasledujúce štyri roky nebudú premárnené.

 Táňa: Moje dojmy zo školy sú zatiaľ veľmi príjemné a dúfam, že aj také zostanú. S kolektívom aj s učiteľským zborom som spokojná, nie je to až také zlé, ako to mohlo byť. Som si istá, že sa tu niečo naučím a v budúcnosti to aj využijem. Na 90-ročnú tradíciu našej školy som hrdá, určite sa aj pri prijímacom konaní či už do zamestnania, alebo na vysokú školu inak pozerajú na žiaka z takejto školy.

 Janka M.: Moje dojmy sú výborné, veľmi sa mi v tejto škole páči. Aj učitelia aj spolužiaci sú super a som veľmi rada, že I. B konečne porušila tradíciu a dostali sme do triedy chlapcov. Rozhodne to nie je také jednotvárne a určite si užijeme plno zábavy. Som naozaj hrdá, že sa môžem pochváliť školou s 90-ročnou tradíciou!

 Martina: Rozhodne je to tu ťažšie ako na základnej škole, ale páči sa mi tu. V kolektíve sa ešte veľmi nepoznáme, predsa len - sme tu len vyše mesiaca, ale myslím si, že budeme dobrá partia a nasledujúce štyri roky budú v tomto ohľade bezproblémové. Táto škola má rozhodne úroveň a jej 90-ročná tradícia je fajn!

 Žaneta: Keby som mala možnosť sa opäť rozhodnúť, na akú školu pôjdem, rozhodne by som si na obchodnú akadémiu prihlášku nedávala. Lenže je to jediná schopná škola tu v okolí a pokračujem v rodinnej tradícii. Kolektív je podľa mňa fajn, nasledujúce štyri roky tu nejako prežijem, dúfam, že bez väčšej ujmy na zdraví. S 90-ročnou tradíciou školy si nerobím hlavu, je mi to v podstate jedno.

Erika Engelová, I.B

Modelový Európsky parlament 2009 - 5.ročník

***regionálne kolo**

Budmerice 22.-23. júl 2009

***národné kolo**

Bratislava 2.-6. október 2009

Modelový Európsky parlament je projektový spôsob učenia sa, ktorý prostredníctvom „hry na poslancov“ umožňuje žiakom stredných škôl zdokonaľovať sa v komunikačných a argumentačných zručnostiach.

Regionálne kolá sa konali po výbere komunikačne zdatných a rozhladených študentov jednotlivých škôl, ktoré sa zapojili do MEP (107 škôl - 466 delegátov). Do národného kola postúpilo 40 žiakov, z ktorých mali šancu do medzinárodného kola postúpiť len 5 najlepších. Medzinárodné zasadnutie sa uskutoční na jeseň v Bonne.

Pani profesorky Medňanská a Gáliková oslovili niekoľkých študentov školy a po ich zvážení boli vybraní títo : 1.výbor - M. Ocet z terajšej III.A, 2.výbor – F. Libuša z terajšej II.A, 3.výbor - L. Eliášová z terajšej III.B, 4.výbor – S. Bellayová z terajšej II.B, 5.výbor – S. Hirthová z terajšej II.B. Prezidentom pre druhý výbor bol L. Kaltenbach z terajšej III.A.

Po mesačných prípravách sme sa v Budmericiach snažili podať najlepší výkon. Reprezentovali sme delegáciu Slovinska. Najlepšia práca vo výbore bola ocenená postupom do národného kola. Z našej školy som postúpila len ja (Lýdia E.).

Práca vo výbore spočívala v aktivite, ovládaní problematiky a vysokej úrovni vyjadrovania.

Ale regionálne kolo je s národným neporovnateľné. Úroveň bola vysoká, kritériá prísnejšie. Moji kolegovia boli veľmi ctižiadostiví, každý chcel postúpiť. Ich úroveň rozhladu a vedomostí vo všetkých témach bola úžasná. Spoznala som, že mladým ľuďom nie je politika ľahostajná. V takejto konkurencii som vedela, že postup je mi vzdialený už len preto, že rokovacím jazykom v Bonne bude angličtina, kým ja som nemčínarka. Ale nevzdávala som sa! Vybraní delegáti - víťazi boli z našej štyridsiatky tí naozaj najlepší. Držím im palce!

V národnom kole Trnavský kraj reprezentoval Maltu. Podmienkou bolo ovládať nielen problematiku „domovskej“ krajiny, ale aj celej Európskej únie. Výbory sa volia každý rok iné ako aj ich otázky. Pre rok 2009 to boli:

- 1.Výbor pre zahraničné veci
- 2.Výbor pre ekonomiku a menové veci
- 3.Výbor pre zamestnanosť a sociálne veci
- 4.Výbor pre priemysel, výskum a energetiku
- 5.Výbor pre kultúru a vzdelávanie

Ja som pôsobila v treťom výbore, ktorý som si vybrala podľa svojho záujmu.

Keby som chcela napísať o všetkom, čo som vďaka tomuto projektu zažila, nestačilo by mi asi ani celé číslo tohto časopisu! V skratke – skvelé! Mám veľa zážitkov a všetko vnímam ako veľkú životnú skúsenosť a výzvu k ďalšej účasti. Všetci účastníci boli naozaj dobrí! Ale keď sa nepracovalo, dokázali sme prepnúť na obyčajných mladých ľudí, ktorí riešia podobné problémy v škole či súkromí a vedia sa zabaviť. Na oboch akciách som získala veľa nových kamarátskych vzťahov. Okrem nás – delegátov - tam boli tiež profesori a regionálni koordinátori, prezidenti výborov, národný koordinátor – pani Rychnavská a ostatní organizátori. Títo všetci nás hodnotili a vyberali postupujúcich.

Program dní bol nabitý, pracovali sme až osem hodín denne, vstávali sme o šiestej a spať sme chodili okolo polnoci. Bolo to psychicky vyčerpávajúce. A hrozné boli aj presuny pešo či MHD v podpätkoch a pritiahnutých kravatách. Voľného času nebolo vôbec, stále sa pracovalo. Museli sme dodržiavať presný čas, formálne oblečenie a formulky typu - Ďakujem za slovo, pán prezident.

Ale nechcem strašiť budúcich účastníkov, srandy bolo tiež kopec. Zazneli hlášky typu: Zrušme krízu!, zavedme poukazy na plienky, deti v noci predsa spia, za 10 eur si kúpim 300 rožkov, ideme do Principálneho paláca a mnohé ďalšie :)

Táto skúsenosť mi nič nezobrala, naopak, bohato pridala životných skúseností. Stretla som veľa skvelých a vážnych ľudí. Stretla som sa s pani poslankyňou Záborskou, pánom poslancom Kukanom, prvou dámou SR pani Silviou Gašparovičovou a mnohými ďalšími.

Pochopila som fungovanie EP. Budúci ročník by som chcela tiež absolvovať či opäť ako delegát, alebo vďaka postupu ako prezident.

Ako už „skúsený človek v MEP“ :) chcem túto aktivitu odporúčať všetkým. Chce to len dobrú prípravu a to najdôležitejšie – nebáť sa prejavieť.

Chcem sa hlavne poďakovať pani profesorke Medňanskej, ktorá mi túto šancu dala! Na toto obdobie môjho študentského života nikdy nezabudnem a chcela by som Vás poprosiť, aby ste mi držali palce v mojej ďalšej účasti na budúci rok a tiež všetkým ostatným, ktorí sa chcú, rovnako ako a ja, zapojiť.

„Kto chce hýbať svetom, musí najprv pohnúť sám sebou.“ (Sokrates)

Lýdia Eliášová (III.B)

Návšteva Múzea židovskej kultúry Bratislava a budovy NR SR

5. október 2009, 8:00, Senica: študenti senickej Obchodnej akadémie nastupujú do výletného autobusu.

Cieľ expedície: návšteva budovy slovenského parlamentu a Múzea židovskej kultúry v Bratislave. Vedúci expedície: pani profesorky Mgr. Viera Medňanská a PhDr. Iveta Hazuchová. Členovia expedície: vybraní študenti z 2. a 3. ročníka OA Senica.

5. október 2009, 8:30, Borský Mikuláš: pripojila som sa k senickej „posádke“. Autobus s naším tímom pomaly prechádzal cez cesty lemované radmi stromov. Za oknami sa mihali obrazy lesa, lúky, dediny a mesta Malacky, kde sa k nám pripojili ďalšie cestujúce. Pani profesorka Medňanská spríjemnila naše putovanie pôsobivým preslovom - o činnosti našich študentov v Modelovom Európskom parlamente (MEP) a o našej dnešnej „expedícii“. K slovu vyzvala „účastníka zájazdu“ Lukáša Kaltenbacha, ktorý našu školu reprezentoval na krajskom kole zasadnutia MEP. Lukáš nám svojsky porozprával, o čo ide. Obrovským plusom pre našu triedu je, že delegátka Malty Lýdia Eliášová chodí práve do III. B, našej triedy.

Študenti OA Senica v záhradách Grassalkovičovho paláca

5. október 2009, 9:25, Bratislava: naša „posádka“ vystupuje. Po dôkladnom poprezeraní „rajónu“, kde sa nachádzali architektonické skvosty ako Letný arcibiskupský palác či Technická univerzita sme sa presunuli do záhrad Grassalkovičovho (Prezidentského) paláca, kde sme si na chvíľku oddýchli. Po krátkej pauze naše kroky smerovali na Obchodnú ulicu. Dostali sme rozchod (fráj - konečne)! Bohužiaľ, naša voľnosť bola obmedzená len na 30 minút.

5. október 2009, 10:30, Obchodná ulica v Bratislave: tu sa naši „experti“ zdromaždili a vykročili k Múzeu židovskej kultúry. Po zaplatení vstupného sme pomaly kráčali po schodoch do podzemia - symbolického židovského cintorína. Náhrobné kamene prezrádzajú o nebohom mnoho - jeho meno, pôvod, rod či povolanie. Dokonca sme sa dozvedeli, že v Bratislave je pochovaný významný rabín Chatam Sofer. Na dennom svetle, teda na prízemí, sme vkročili do zaujímavo zdobenej miestnosti zobrazujúcej židovskú modlitebňu. Strop miestnosti zdobili zlaté hviezdy na čiernom podklade. Po obvode miestnosti boli rozostavané pamätníky na

počet významným česko-slovenským Židom. O poschodie vyššie naša výprava videla exponáty zobrazujúce osudy Židov počas 2. svetovej vojny.

Na treťom poschodí sme si prezreli predmety, ktoré sprevádzajú Židov od narodenia až po smrť, teda v krátkosti zobrazený životný kolobeh. Nasledovala ukážka umeleckých výrobkov, ako boli koreničky, „ukazovátka“ pri čítaní Tóry či rôzne textilie. Za skutočne nádhernú pasáž múzea považujem miestnosť symbolizujúcu synagógu - miesto, kde sa členovia komunity stretávali, modlili a vyučovali.

Z Múzea židovskej kultúry sme odchádzali obohatení o nové poznatky o jedinečných ľuďoch, akými sú práve Židia.

Ukážka stolovania vo významný židovský sviatok – šabat

Stručne zmapovaná história Židov na našom území

5. október 2009, 13:00, Bratislava - presun z bodu A do bodu B. Svižným krokom sa naša expedícia presunula k budove slovenského parlamentu. Slnko si pre istotu zakrylo tvár oblakmi, aby sme nevideli, ako sa na nás mračí :) Sivá obloha nepridala na nálade ani vedeniu parlamentu, ktoré nás do budovy nechcelo pustiť skôr než o 13:55, pretože ešte prebiehalo zasadnutie modelového parlamentu (do budovy sa smelo vstúpiť až cez prestávku). Keď nastala vytúžená hodina H a minúta M, pracovník komunikačného odboru nás upozornil, že nás stále nemôže pustiť dnu - prichádza macedónsky premiér. Prchkých povahám som veru nezávidela. Od inštitúcie ako je Národná rada SR, by som očakávala ústretivejšie vystupovanie.

Študenti OA Senica čakajúci na otvorenie do NR

Pohľad na bratislavský Nový most

Nakoniec sme mohli vojsť dovnútra. Usadili sme sa do komfortných sedadiel jedného z balkónov a sledovali zasadnutie „európskeho“ parlamentu. Musím uznať, že študenti - „europoslanci“ boli naozaj veľmi dobre pripravení. Rozumeli problematike, ktorú riešili (väčšinou) a delegát Poľska nás pobavil žartíkom o zvýšení platu jeho mamy - učiteľky: „Mojej mame zvýšili plat len o 10 €. Čo si môžete kúpiť za 10 €? 300 rožkov?“ Pán „europoslanec“, dovoľm si podotknúť, že by ste si kúpili „len“ +/- 150 rožkov. Bohužiaľ, nestihli sme výstup našej spolužiačky Lydky Eliášovej! Po skončení rokovania „europarlamentu“ nasledovala krátka prehliadka budovy NR SR a po nej sme už len nastúpili do autobusu - smer Senica.

Lucia Surová (III.B), foto Lucia Surová a www.muzeum.sk

NÁŠ INTERNÁT

Môj prvý pocit, keď som ako prváčka prišla na internát, bol: „Tak toto neprežijem!“ Po troch rokoch sa na bývanie na internáte pozerám inak.

Čo je na tom fajn? Veľa nových kamarátov, žiadne cestovanie, ale hlavné je to, že môžem vstávať až o siedmej, niekedy dokonca aj neskôr! Avšak tie horšie stránky vždy prevažujú. Pre mňa sú to napríklad každodenný režim, pocit, že som v škole od rána do večera a, samozrejme, tie tisíce pravidiel... Kto má rád pravidlá!

Stereotyp... Každý nasledujúci deň začína, prebieha a končí tak ako ten predchádzajúci. Len vo štvrtok sa nám rutina trochu pozmení.

Ak si neviete predstaviť deň na intráku, tak tu vám jeden taký načrtnem:

Prvé, čo ráno počujeme je: „Dievčatá a chlapci, bolo 6:45, budíček. Pripravujte sa na odchod do školy.“ A nasleduje ranná šou Funrádia s Adelou a Sajfom. Po tretej výzve pani vychovávateľky odchádzame spoločne na raňajky.

Nasleduje sedem hodín trápenia a napokon osobné voľno, ktoré trvá do vyhlásenia typickej vety: „Dievčatá a chlapci, bolo šesť hodín, začína sa štúdium!“ Učenie sa končí o 18:00h, keď všetci spolu ideme na večeru.

Po večeri nasleduje ďalšia hodinka a pol voľna, kedy sa môžeme potulovať po Senici. Po návrate na internát môžeme ešte pozeráť televíziu alebo sa venovať svojim koníčkom.

Oznamom: „Dievčatá a chlapci, bolo deväť hodín, opustite spoločné priestory, venujte sa osobnej hygiene a príprave na večierku, želim vám pokojnú dobrú noc.“ V posteli ešte potichu klebetíme.

A tak to ide od pondelka do stredy. Štvrtok sa líši len po obede. Po škole máme osobné voľno až do 17:30, kedy je večera. Štúdium je presunuté na 18:30h, ale namiesto študovania si všetci balia veci na očakávaný víkend strávený doma.

Medzi pravidelnú rutinu na intráku patria aj pondelkové schôdze, na ktorých s nami pani vychovávateľky preberajú dopredu pripravené témy.

Na internáte máme tiež celointernátne akcie. Za populárne môžem označiť napríklad imatrikulácie nových žiakov, ktoré však nie sú obľúbené medzi prvákmi. Ďalej napríklad vianočné posedenie, pečenie vianočných medovníkov, rozhlasové relácie k dôležitým udalostiam, rozlúčka s maturantmi, volejbalový a pingpongový turnaj, súťaž v krížovkách, sudoku a diskotéky, ktoré sa usporadúvajú na Vianoce, Valentína, Veľkú noc a na konci školského roka.

A na záver niečo z histórie internátu. Bol otvorený 3. septembra 1975 a sídlil v budove za obchodným domom Perla. 1. septembra 1996 sa internát presunul na súčasné miesto, oproti budove OA. Za našich čias sa na internáte vystriedalo

niekoľko pani vychovávateľiek. Pracovali tu pani Z. Španková, O. Havelová, Ing. Turanová. Dnes sa o nás starajú pani vychovávateľka Darina Nemečkáková, Mgr. Gabriela Hrabinová a naša vedúca pani vychovávateľka pani Božena Drobná. Na internáte boli ubytované desiatky študentov. a ešte zaujímavosť - prvé študentky, ktoré bývali v našom internáte sa narodili v roku 1958.

Radka Spustová a Soňa Radičová (III.B)

Vlastná tvorba

Maturantka *Martina Krupaničová* (IV.C) sa na stránkach časopisu EKO predstavila vlastnou tvorbou už minulý rok. Tentoraz mnohých prekvapila, ako inak – pozitívne, svojou básnickou tvorbou. Jej básne sú originálne, niekedy trochu potemnelé, s kvapkou pesimizmu...

Keď sme sa jednej pani profesorky slovenčinárky opýtali, čo v Matiných básňach cíti, tak sa zamyslela a povedala: „Mladosť.“ ...a potom, samozrejme (veď ide o slovenčinárku), začala čosi literárnoteoretické, čosi o Rimbaudovej tvorbe a jeho inšpirácii zvukmi a farbami.

Červená

Martina Krupaničová

Červená, kaluž sokyninej krvi,
pomaly sa vpíjajúca do zeme.
Červená všetko plodí aj drví,
do raja i pekla sa ňou vezieme.

Červená, symbol spaľujúcej vášne,
dve telá sa v jedno spoja.
Červená, slnko na oblohe hasne,
deň odchádza, noc ide do boja.

Červená, to tá životná križovatka,
nevieš, v ktorú cestu ísť.
Červená, stále svietiaci stopka,
riskovať alebo z bojiska zísť?

Červená, vyzývajúca k činu,
odhodlať sa a nasledovať sny.
Červená, vrhá na teba vinu,
keď si ovládaná túžbami.

Červená, neexistujúca večná láska,
keď jedno srdce bije pre druhé.
Červená, v saténe zahalená kráska
vynárajúca sa predstavy diablove.

Červená, znamená bolesť a bôľ,
vojna sveta či krvácajúcich duší.
Červená, keď on je len tvoj,
v jeho hrudi pre teba niečo búši.

Červená, to je i varovanie,
hrozba číhajúca na teba.
Červená, ako Božie povolanie
viera prichádzajúca do neba.

Červená, nikdy sa jej nezbavíš,
aj keby si ako veľmi chcela,
raz ňou zachrániš, raz otráviš,
stále jej je vo svete veľa.

Samota

Martina Krupaničová

Dni utekajú, svet na nikoho nečaká,
vyhráva ten, kto sa rizika neľaká,
silnejší sú víťazmi, slabí
porazenými,
slávni ospevovanými, tichí
neznámymi.

Hodiny bežia, Zem sa krúti ďalej,
jedni stále veria, iní strácajú nádej,
niektorí cítia strach, ďalší chodia cez
mŕtvoly,
bezcitných samota však nikdy
nebolí.

A kam patrí ja?
Pýtam sa teraz teba.
Som slabá a porazená?
Či žiariaca hviezda z neba?

Nie, nečakám odpoveď.
Chcieť ju je príliš veľa.
Vylievam tu svoju spoveď.
Počúva len nemá stena.

Som tou, tam v šedom kúte ukrytou,
s vierou a nádejou už dávno zabitou,
nečakám zázraky a neverím
v splnené sny,
dávno viem, že osud je neúprosný
a zlý.

Nechcem váš záujem! Neprosím
o znášaníe!

Žiadna maska, pretváarka ani
klamanie!
Túžim len po jednom, po jedinej
bytosti,
po tom, kto neopustí, bude tu
v smútku i radosti,
nesklame, nezradí, nepodrazí mi
nohy,
práve naopak,
podrží, poradí, zabráni mi podrezať
si žily.

Slová sú však prchavé a márne,
sú vyrieknuté a náhle miznú
v prázdne,
nič to nezastaví, nik ich nepočuje,
slepota, hluchota ľudstva na poplach
duje.

A ja som tuná, stále zúfalo kričím.
Chcem mať niekoho! Nechcem byť
ničím!

Som však len tým, po kom nič
nezostane,
všetky spomienky budú čoskoro
rozfúkané.
Zostane len pomník zarastený
machom,
lístie na ňom, pokrytý prachom,
vyštípaný zimou, rozlomený vetrom,
s ošúchaným menom – jediná
pamiatka po prechádzke peklom.

P.S. Maťke želáme veľa kreativity a ešte čosi...:

„Šťastnú cestu z tieňov do svetla!“

UŠIJEM TI LÁSKU

Predstavujeme čitateľom nášho časopisu Kristínu Blažkovú z II.CR. Okrem toho, že ju baví cestovanie, svoj voľný čas venuje aj literárnej tvorbe – hlavne prozaických textov.

Obyčajný človek celý život čaká na gesta. Na veľké gesta, ktoré mu uľahčia rozhodovanie, ktoré mu ukážu smer, ktoré ho prekvapia. Človek žije, aby sa dočkal od iného človeka gesta, pri ktorom mu skutočne poskočí srdce v hrudi a bude mu zvláštne horúco, aj napriek tomu, že vonku mrzne. Človek nepotrebuje tisíc slov, potrebuje jedno gesto.

V hypermarkete sa to hemžilo ľuďmi. Janka s Henrym poznamenala, že vyzerajú ako veľké mravce, ktoré niekto nalákal na omrvinky. Prepletali sme sa pomedzi nich s veľkým nákupným košíkom, ktorý vydával smiešne piskľavé zvuky a zanášal na pravú stranu. Vozili sme sa na ňom, kým som nenarazila do pyramídy postavenej z krabíc trvanlivého mlieka. Rozsypali sa okolo, ale nevytiekla ani kvapôčka. Rýchlo sme utiekli na opačnú - bezpečnejšiu stranu odchodu.

Jankini a Henryho rodičia sa ešte stále kdesi motali. Čakali v rade na mäso, vyberali lesklé červené paradajky a ukladali ich do mikroténových vreciek. Mlčky. Nezhovárali sa. Akoby ani neprišli rovnakým autom, s dvoma spoločnými deťmi a jedným nákupným košíkom, ktorý zanášal na pravú stranu. Nechali sme ich tam. Medzi rožkami a žemľami, z ktorých ešte stúpala horúca para. Privrela som oči a nadýchla som sa. V tej povznesenej nálade som odrazu narazila. Mliečna pyramída bola našťastie ďaleko, no starý pán bol už nebezpečneblízko.

„Prepáčte,“ ospravedlnila som sa.

„Nič sa nestalo, slečna,“ odvetil s neprítomným pohľadom a tlačil vozík ďalej. Bol trošku prihrbený, ale kráčal isto a dôstojne. Zaujal ma. Poobzerala som sa. Janka striekala do vzduchu voňavky, Henry sa prehrabával v cédečkách rockovej hudby a ich rodičia boli stratení v sekcii mrazených rýb a iných špecialít.

Pobrala som sa za ním. Chodil pomedzi regály s domácimi spotrebičmi, fénmi, žehličkami na vlasy, fotoaparátmi, mobilnými telefónmi a j keramickými zapekacími miskami a vonnými sviečkami. Sem – tam sa sklonil a snažil sa prečítať cenovku. Istotne niečo hľadal a určite potreboval okuliare...

Schovávala som sa za stojanom s cédečkami a tvárila som sa, že nový album Desmodu ma mimoriadne zaujíma. Po chvíľke prišiel k pultu, pri ktorom nervózna žena poskytovala zákazníkom informácie.

„Dobrý deň, prepáčte, že vás obťažujem slečna,“ začal.

„Ja nie som slečna, ale pani!“ vyštekla na neho Xantipa X.

„Pardon,“ placho sklopil oči.

„Želáte si?“ povedala už trošku priateľskejším hlasom.

„Hľadám šijací stroj. Túto značku,“ povedal a ukázal jej malý papierik, na ktorom bola poznamenaná značka.

„Mali by ste ho mať v akcii,“ vysvetľoval jej a ukazoval akciový leták, kde bol červeným perom nahrubo zakrúžkovaný obrázok šijacieho stroja.

Pomimo naň pozrela. „Tieto ešte neprišli!“ pokúsila sa odohnať pána a zakončiť diskusiu.

Nedal sa: „A kedy prídu?“

„Neviem, dnes večer, možno zajtra,“ pokúsila sa znova.

Opäť sa nedal odstrašiť: „Nevadí, počkám, aby sa mi ušiel.“ Usmiala som sa. Na čo je starému pánovi šijací stroj. Keby čakal na vítačku alebo skrutkovač, možno na knihu o dejinách, vôbec by som sa nečudovala, ale na šijací stroj?! Čakala som, či sa ho pani spýta, prečo čaká práve na naň, no ona sa už venovala celkom inej činnosti. Ujo sa postavil k regálu s časopismi a novinami a začal čítať a začal čakať.

Nechala som odísť Henryho, Luciu aj celú jej famíliu, s košíkom plným teplého pečiva, mrazeného lososa, lesklých paradajok a papriek, domov. Nemohla som odolať pokušeniu dozvedieť sa tajomstvo šijacieho stroja a jeho budúceho majiteľa. Počúvala som jedno CD za druhým a kútikom oka som ho sledovala. Čítal už neviem koľké noviny a ubehli asi dve hodiny. Nevedela som to vydržať a zároveň som bola zbabelá ísť sa ho opýtať. Znervózňovalo ma aký je pokojný a trpezlivý. Šla som na kávu. Sadla som si k stolíku, odkiaľ som na neho mala dobrý výhľad. Sledovanie mi fakt ide.

Pri druhom presse s mliekom a podotýkam skoro štyroch hodinách čakania prišiel pracovník hypermarketu v modrej kombinéze, s vozíkom, na ktorom boli uložené škatule so šijacími strojmi. Vyložil ich uprostred uličky a zavesil nad ne akciovú tabuľu. Nemám poňatia, koľko stoja šijacie stroje, takže fakt neviem povedať, či bola tá cena až taká výhodná. Pravdepodobne áno, pretože sekunde sa okolo škatúľ so šijacími strojmi zhŕkli ženy a brali jednu škatuľu za druhou. O chvíľu vyšiel spomedzi žien, rabujúce akciové šijacie stroje, usmiaty pán. Trošku prihrbený si odnášal svoj vzácny a zaslúžený úlovok. Pri pokladni vybral z vrečka starostlivo poskladané bankovky a podal ich pokladničke. Stále sa usmieval.

„Ešte som nevidela, že by mal nejaký zákazník z niečo takú radosť,“ prihovorila sa mu. Ujo sa k nej nahol a povedal: „To je pre manželku. Veľmi rada šije a celý život túžila po takomto stroji na šitie, no nikdy sme si ho nemohli dovoliť. Šetril som jej naň, bude to prekvapenie.“

Človek celý život čaká na človeka, ktorý pre neho urobí veľké gesto. Na človeka, ktorý napriek tomu, že nepovie ani jedno jediné slovo bude najvýrečnejší spoločník. Stisk ruky bude povzbudzujúci, objatie bude upokojujúce, pohladenie utešujúce, úsmev vyčarí úsmev a v očiach bude vpísané šťastie. Človek potrebuje človeka, ktorý mu aspoň raz za život ušije lásku.

Kristína Blažková, II.CR

Milí čitatelia, práve ste dočítali posledné riadky nášho školského časopisu. Pevne veríme, že číslo, ktoré držíte v rukách, dôstojne priblížilo jubilujúcu Obchodnú akadémiu v Senici každému čitateľovi – či už študentom, rodičom, alebo náhodným čitateľom...

Prosím, nezabúdajte, že školský časopis vypovedá veľmi veľa a možno ešte viac o nás, študentoch! A tak neváhajte, ak máte záujem o novinárčinu, pridajte sa!

... a úplne na záver by sme sa všetkým čitateľom školského časopisu EKO chceli predstaviť:

Barbora Janovičová (III. B), šéfredaktorka
Dominika Micháľková (III.B), šéfredaktorka, titulná strana
(podľa I. H. – „dve včeličky“)

Barbora Blažková (II.CR) – vlastná tvorba
Eva Chocholáčková (I.C) – redaktorka
Lýdia Eliášová (III.B) – spolupracovníčka za
Študentskú radu OA Senica
Erika Engelová (I.B) – redaktorka
Klaudia Hrbatá (I.CR) – redaktorka
Ľubomír Kralovič (IV.C) – redaktor
Martina Krupaničová (IV.C) – vlastná
tvorba
Soňa Radičová (III.B) – grafická úprava
Radka Spustová (III.B) – redaktorka
Lucia Surová (III.B) – redaktorka
Veronika Štefková (IV.C) – redaktorka
Soňa Štítina (III.B) – redaktorka

Garant:
PhDr. Iveta Hazuchová

P. S.
Ako šéfredaktorky časopisu EKO by
sme chceli osobitne poďakovať celej

Redakčnej rade za ich spoluprácu a profesionalitu.

Špeciálne poďakovanie patrí pani profesorky PhDr. Ivete Hazuchovej – anjelovi, ktorý po celý čas nad nami držal rozprestreté svoje krídla (pomáhal nám, inšpiroval nás a „doťukával“ naše štylistické a pravopisné nedostatky).

Ďakujeme!

EKO-špeciál, školský časopis vydaný k 90. výročiu OA Senica
október 2009

To sme my... horný rad (zľava): Ľubo, Evka, Sonka Š., Sonka R. a Lucka,
dolný rad (zľava): Maťa, Veronika, Barbora a Dominika (šéfredaktorky), Klaudia, Erika a Radka

